ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή του δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Δικαστική ή διοικητική διαδικασία — Έννοια — Άδεια που χορηγείται από δημόσιο φορέα σε εργοδότη ενόψει της καταγγελίας συμβάσεως εργασίας»

Στην υπόθεση C-460/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Οκτωβρίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Johannes Evert Antonius Massar

κατά

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Biltgen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο J. E. A. Massar, εκπροσωπούμενος από τους L. M. Zuydgeest και E. van Engelen, advocaten,

— η DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV, εκπροσωπούμενη από τους J. W. H. van Wijk και B. J. Drijber, advocaten,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. de Ree και M. Bulterman,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Wilman και K.-P. Wojcik,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας (ΕΕ L 185, σ. 77).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του J. E. A. Massar και της DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (στο εξής: DAS), ασφαλιστικής εταιρίας, με αντικείμενο την άρνηση της τελευταίας να καλύψει τα έξοδα της νομικής αρωγής που παρέσχε ο δικηγόρος τον οποίο επέλεξε ο ασφαλισμένος στο πλαίσιο διαδικασίας σκοπούσας στην καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του ασφαλισμένου.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Η ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 87/344 ορίζει τα εξής:

«[Εκτιμώντας] ότι το συμφέρον του ασφαλισμένου που έχει συνάψει σύμβαση νομικής προστασίας επιβάλλει να έχει ο ασφαλισμένος τη δυνατότητα να επιλέγει ο ίδιος τον δικηγόρο του, ή κάθε άλλο πρόσωπο το οποίο διαθέτει τα προσόντα που απαιτεί η εθνική νομοθεσία μέσα στα πλαίσια κάθε δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας και κάθε φορά που ανακύπτει σύγκρουση των συμφερόντων».

4 Το άρθρο 24, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στην ασφάλιση νομικής προστασίας. Η ασφάλιση αυτή συνίσταται στην έναντι καταβολής ασφαλίστρου συμβατική δέσμευση περί αναλήψεως των δικαστικών εξόδων και παροχής άλλων υπηρεσιών που απορρέουν από την εν λόγω ασφαλιστική κάλυψη, και ιδίως:

— στην ανόρθωση της ζημίας που υπέστη ο ασφαλισμένος είτε μέσω εξωδίκου συμβιβασμού είτε μέσω αστικής ή ποινικής δίκης,

— στην υπεράσπιση ή εκπροσώπηση του ασφαλισμένου σε αστική, ποινική, διοικητική ή άλλη δίκη ή κατ' απαιτήσεως η οποία εγείρεται εναντίον του.»

5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας ορίζει τα ακόλουθα:

«Κάθε ασφαλιστική σύμβαση νομικής προστασίας προβλέπει ρητά ότι:

α) σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, όταν καλείται δικηγόρος, ή κάθε άλλο πρόσωπο που διαθέτει τα προσόντα τα οποία απαιτεί η εθνική νομοθεσία, για να υπερασπίσει ή να εκπροσωπήσει τον ασφαλισμένο ή να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, ο ασφαλισμένος έχει την ελευθερία της σχετικής επιλογής·

β) ο ασφαλισμένος είναι ελεύθερος να επιλέγει δικηγόρο, ή, αν θέλει και εφόσον το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα για την υπεράσπιση των συμφερόντων του, σε περίπτωση που ανακύψει σύγκρουση συμφερόντων.»

Το ολλανδικό δίκαιο

6 Το άρθρο 4:67, παράγραφος 1, του Wet op het financieel toezicht (νόμος περί χρηματοοικονομικού ελέγχου) έχει ως εξής:

«Ο ασφαλιστής νομικής προστασίας μεριμνά ώστε στη σύμβαση νομικής προστασίας να ορίζεται ρητώς ότι ο ασφαλισμένος δύναται να επιλέξει ελεύθερα δικηγόρο ή άλλον νομίμως εξουσιοδοτημένο επαγγελματία εάν:

a. καλείται δικηγόρος ή άλλος νομίμως εξουσιοδοτημένος επαγγελματίας να υπερασπιστεί, να εκπροσωπήσει ή να υπηρετήσει τα συμφέροντα του ασφαλισμένου σε δικαστική ή διοικητική διαδικασία· ή

b. ανακύπτει σύγκρουση συμφερόντων.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

7 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο J. E. A. Massar συνήψε σύμβαση ασφαλίσεως νομικής προστασίας, η διαχείριση της οποίας ανατέθηκε στην DAS.

8 Στις 14 Ιανουαρίου 2014, ο εργοδότης του J. E. A. Massar ζήτησε, βάσει του άρθρου 6 του Buitengewoon besluit arbeidsverhoudingen (έκτακτο διάταγμα περί των σχέσεων εργασίας, στο εξής: BBA), από το Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Οργανισμός διαχειρίσεως της ασφαλίσεως των μισθωτών, στο εξής: Οργανισμός διαχειρίσεως της ασφαλίσεως), έναν ανεξάρτητο δημόσιο φορέα της κεντρικής διοίκησης, άδεια για τη λύση της σχέσεως εργασίας τους για οικονομικούς λόγους.

9 Στις 17 Ιανουαρίου 2014, ο J. E. A. Massar ζήτησε από την DAS να καλύψει τα έξοδα νομικής αρωγής που αφορούσαν την εκπροσώπησή του από εξωτερικό δικηγόρο στην εν λόγω διαδικασία.

10 Η DAS του γνωστοποίησε ότι η διαδικασία ενώπιον του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως δεν ήταν δικαστική ή διοικητική διαδικασία κατά την έννοια του νόμου περί χρηματοοικονομικού ελέγχου, ότι ο ασφαλισμένος δεν είχε, ως εκ τούτου, δικαίωμα να επιλέξει δικηγόρο και ότι δεν επρόκειτο να αναλάβει τα σχετικά με την εκπροσώπηση από δικηγόρο έξοδα.

11 Ο J. E. A. Massar προσέφυγε ενώπιον του δικαστή ασφαλιστικών μέτρων του rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με αίτημα να υποχρεωθεί η DAS να αναθέσει σε εξωτερικό δικηγόρο της επιλογής του τη σχετική με τη διαδικασία που τον αφορούσε ενώπιον του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως υπόθεση και να καταβάλει την αμοιβή του τελευταίου, καθώς και τα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας.

12 Με παρεμπίπτουσα απόφαση, ο ανωτέρω δικαστής ασφαλιστικών μέτρων υπέβαλε στο Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο δικαστήριο των Κάτω Χωρών) το ερώτημα κατά πόσον η διαδικασία ενώπιον του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως εμπίπτει στην έννοια της «διοικητικής διαδικασίας» του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344, στο οποίο βασίζεται το άρθρο 4:67 του νόμου περί χρηματοοικονομικού ελέγχου.

13 Το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο δικαστήριο των Κάτω Χωρών) υπενθυμίζει ότι, βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων του ολλανδικού δικαίου σε σχέση με την προστασία του μισθωτού έναντι της απολύσεως, ο εργοδότης δύναται να προβεί στη λύση της σχέσεως εργασίας με τον μισθωτό με δύο βασικά τρόπους, τουτέστιν είτε ζητώντας να λυθεί δικαστικώς η σύμβαση μεταξύ των μερών, είτε καταγγέλλοντας τη σύμβαση αυτή κατόπιν άδειας απολύσεως την οποία χορηγεί ο Οργανισμός διαχειρίσεως της ασφαλίσεως. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η διαδικασία αδειοδοτήσεως υπόκειται στις διατάξεις του BBA, οι οποίες επιτελούν σημαντική λειτουργία ως εγγύηση κατά των αδικαιολόγητων απολύσεων και ως κρατικό εργαλείο που καθιστά δυνατή όχι μόνον την προστασία αδύναμων ομάδων στην αγορά εργασίας, αλλά και την καταπολέμηση, επίσης, της καταχρηστικής υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση.

14 Το Hoge Raad der Nederlanden διευκρινίζει ότι κατά της αποφάσεως, με την οποία ο Οργανισμός διαχειρίσεως της ασφαλίσεως κάνει δεκτή ή απορρίπτει την αίτηση για χορήγηση άδειας απολύσεως, δεν χωρεί ούτε ένσταση ούτε προσφυγή, τόσο ενώπιον φορέα της δημόσιας διοίκησης όσο και ενώπιον διοικητικού ή πολιτικού δικαστηρίου. Στην περίπτωση που ο εν λόγω Οργανισμός χορηγήσει την άδεια απολύσεως, ο εργοδότης δύναται να λύσει νομίμως τη σχέση εργασίας εντός της προθεσμίας προειδοποίησης. Ο εργαζόμενος μπορεί να ασκήσει μόνον αγωγή αποζημιώσεως, λόγω προδήλως αδικαιολόγητης απολύσεως, ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων.

15 Το Hoge Raad der Nederlanden εκτιμά ότι, εκ πρώτης όψεως, η ενώπιον του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως διαδικασία μπορεί να εκληφθεί ως διοικητική διαδικασία, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344. Εντούτοις, υπέρ του αντιθέτου συνηγορούν επιχειρήματα που άπτονται, μεταξύ άλλων, της διαδικασίας εκδόσεως της οδηγίας αυτής, καθώς των συνεπειών που ενδέχεται να έχει για τα συστήματα ασφαλίσεως νομικής προστασίας τυχόν διασταλτική ερμηνεία της έννοιας της διοικητικής διαδικασίας.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hoge Raad der Nederlanden αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει ο όρος “διοικητική διαδικασία”, ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344, την έννοια ότι περιλαμβάνει τη διαδικασία ενώπιον του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως, κατά την οποία ο εργοδότης ζητεί άδεια απολύσεως προκειμένου να λύσει τη σχέση εργασίας με τον μισθωτό εργαζόμενο (που έχει ασφάλιση νομικής προστασίας);

2) Εάν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης διαδικασίας, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα γεγονότα και τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, βάσει ποιων χαρακτηριστικών, γεγονότων και περιστάσεων πρέπει ο εθνικός δικαστής να καθορίσει κατά πόσον η διαδικασία αυτή πρέπει να θεωρηθεί διοικητική διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

17 Με τα δύο ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ’ ουσίαν να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον περιεχόμενο στη διάταξη αυτή όρο «διοικητική διαδικασία» μια διαδικασία κατόπιν της οποίας δημόσιος φορέας παρέχει την άδεια σε εργοδότη να προβεί στην απόλυση του έχοντος ασφάλιση νομικής προστασίας μισθωτού.

18 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344, κάθε ασφαλιστική σύμβαση νομικής προστασίας προβλέπει ρητά ότι, σε κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία, όταν καλείται εκπρόσωπος για να υπερασπίσει, να εκπροσωπήσει τον ασφαλισμένο ή να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, ο ασφαλισμένος έχει την ελευθερία επιλογής του εκπροσώπου αυτού.

19 Από το ίδιο δε το γράμμα της ανωτέρω διατάξεως προκύπτει ότι η έννοια της «διοικητικής διαδικασίας» πρέπει να αντιδιαστέλλεται από εκείνη της «δικαστικής διαδικασίας».

20 Ενδεχόμενη ερμηνεία του όρου «διοικητική διαδικασία» του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344, όπως αυτή που προτείνει η καθής της κύριας δίκης, κατά την οποία ο εν λόγω όρος καλύπτει μόνον τις ένδικες διαδικασίες που αφορούν διοικητικές υποθέσεις, δηλαδή εκείνες που διεξάγονται ενώπιον κατά κυριολεξία δικαιοδοτικού οργάνου, θα καθιστούσε επομένως κενή περιεχομένου την έκφραση «διοικητική διαδικασία», την οποία ρητώς χρησιμοποιεί ο νομοθέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

21 Διαπιστώνεται, εξάλλου, ότι, μολονότι η διαφοροποίηση μεταξύ του προπαρασκευαστικού σταδίου και του σταδίου λήψεως αποφάσεως μιας δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεων κατά τη διαδικασία θεσπίσεως της οδηγίας 87/344, το άρθρο 4, παράγραφος 1, αυτής δεν περιέχει κάποια σχετική διάκριση, με αποτέλεσμα να μην είναι να δυνατόν να περιορισθεί αντιστοίχως η έννοια της «διοικητικής διαδικασίας».

22 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιό της και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αυτή αποτελεί μέρος (βλ., συναφώς, αποφάσεις St. Nikolaus Brennerei und Likörfabrik, 337/82, EU:C:1984:69, σκέψη 10, VEMW κ.λπ., C-17/03, EU:C:2005:362, σκέψη 41, καθώς και Eschig, C-199/08, EU:C:2009:538, σκέψη 38).

23 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει η οδηγία 87/344, και ειδικότερα το άρθρο 4 αυτής, σε σχέση με την ελεύθερη επιλογή δικηγόρου ή εκπροσώπου, είναι η ευρεία προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων. Ο γενικός χαρακτήρας και η δεσμευτική ισχύ που αναγνωρίζονται στο δικαίωμα επιλογής δικηγόρου ή εκπροσώπου αντιτίθενται σε τυχόν συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής (βλ., συναφώς, αποφάσεις Eschig, C-199/08, EU:C:2009:538, σκέψεις 45 και 47, καθώς και Sneller, C-442/12, EU:C:2013:717, σκέψη 24).

24 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας που κατατέθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι ο απολυθείς εργαζόμενος ουδόλως μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως με την οποία παρέχεται στον εργοδότη άδεια απολύσεως για οικονομικούς λόγους. Ο εργαζόμενος μπορεί μεν να ασκήσει μεταγενέστερα αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων λόγω προδήλως αδικαιολόγητης απολύσεως, εντούτοις, η απόφαση που θα εκδοθεί επί της αγωγής δεν επηρεάζει το κύρος της αποφάσεως που έλαβε ο ανωτέρω Οργανισμός.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν χωρεί αμφισβήτηση ως προς το ότι τα δικαιώματα του εργαζομένου επηρεάζονται από την απόφαση του Οργανισμού διαχειρίσεως της ασφαλίσεως και ότι τα συμφέροντά του ως ασφαλισμένου χρήζουν προστασίας στο πλαίσιο της ενώπιον του φορέα αυτού διαδικασίας.

26 Η ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344, κατά την οποία αναγνωρίζεται στον έχοντα ασφάλιση νομικής προστασίας εργαζόμενο το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα τον δικηγόρο ή άλλο εκπρόσωπό του στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας κατόπιν της οποίας δημόσιος φορέας παρέχει σε εργοδότη την άδεια να προβεί στην απόλυσή του, επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο, δεδομένου ότι στην απόφαση Sneller (C-442/12, EU:C:2013:717) το Δικαστήριο

αναγνώρισε το δικαίωμα ελεύθερης επιλογής δικηγόρου ή άλλου εκπροσώπου σε εργαζόμενο που τελούσε στην ίδια κατάσταση, η σύμβαση όμως εργασίας του οποίου καταγγέλθηκε με δικαστική απόφαση.

27 Επιπλέον, όσον αφορά τις ενδεχόμενες οικονομικές συνέπειες στα συστήματα ασφαλίσεως νομικής προστασίας, υπενθυμίζεται ότι, ακόμα και αν επέλθουν τέτοιες οικονομικές συνέπειες, δεν είναι δυνατόν να συνεπάγονται συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344. Συγκεκριμένα, η οδηγία 87/344 δεν σκοπεί σε πλήρη εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν τις συμβάσεις ασφαλίσεως νομικής προστασίας και τα κράτη μέλη εξακολουθούν να έχουν την ευχέρεια, σύμφωνα με το ισχύον επί του παρόντος δίκαιο της Ένωσης, να καθορίζουν το καθεστώς που εφαρμόζεται στις εν λόγω συμβάσεις, αρκεί να μην καθίστανται κενές περιεχομένου οι προβλεπόμενες από την οδηγία αυτή αρχές (βλ., συναφώς, απόφαση Stark, C-293/10, EU:C:2011:355, σκέψη 31). Τουτέστιν, η άσκηση του δικαιώματος του ασφαλισμένου να επιλέγει ελεύθερα τον εκπρόσωπό του δεν αποκλείει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι δυνατόν να περιορίζονται τα έξοδα που βαρύνουν τους ασφαλιστές (βλ. απόφαση Sneller, C-442/12, EU:C:2013:717, σκέψη 26)

28 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθεισών σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον περιεχόμενο στη διάταξη αυτή όρο «διοικητική διαδικασία» μια διαδικασία κατόπιν της οποίας δημόσιος φορέας παρέχει σε εργοδότη την άδεια να προβεί στην απόλυση του έχοντος ασφάλιση νομικής προστασίας μισθωτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στον περιεχόμενο στη διάταξη αυτή όρο «διοικητική διαδικασία» μια διαδικασία κατόπιν της οποίας δημόσιος φορέας παρέχει σε εργοδότη την άδεια να προβεί στην απόλυση του έχοντος ασφάλιση νομικής προστασίας μισθωτού.

(υπογραφές)